

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מימרא	הא מני? רבי מאיר היא											!	◇	לג:	
	לוקה ומשלם.												!	◇	לג:
	אי רבי מאיר, אפי' בתו נמי?												!	◇	לג:
	וכי תימא, ר' מאיר לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה												!		לג:
	ולא?												!		לג:
	גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לעבודת כוכבים, גנב שור הנסקל וטבחו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, דברי רבי מאיר												!	◇	לג:
	פוטרינן												!	◇	לג:
	בטובח על ידי אחר.												!	◇	לג:
	וכי זה חוטא וזה מתחייב?												!		לג:
	אמר רחמנא: (שמות כ"א) וטבחו או מכרו, מה מכירה על ידי אחר, אף טביחה על ידי אחר.												!	◇	לג:
	או - לרבות את השליח.												!	◇	לג:
	תחת - לרבות את השליח.												!	◇	לג:
	מי איכא מידי דאלו עבד איהו לא מיחייב, ועביד שליח ומחייב?												!		לג:
	איהו לאו משום דלא מיחייב, אלא משום דקם ליה בדרכה מיניה.												!	◇	לג:
	אי בטובח על ידי אחר, מאי טעמייהו דרבנן דפטרי?												!		לג:
	מאן חכמים? ר' שמעון היא												!	◇	לג:
	שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.												!	◇	לד:
	התינה עבודת כוכבים ושור הנסקל, אלא שחיטת שבת שחיטה ראויה היא,												!	◇	לד:
	השוטח בשבת וביום הכפורים, אע"פ שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשרה.												!	◇	לד:
	סבר לה כר' יוחנן הסנדלר												!	◇	לד:
	המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי ר"מ												!	◇	לד:
	בשוגג - יאכל למוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית												!	◇	לד:
	בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים.												!	◇	לד:
	מאי טעמא דרבי יוחנן הסנדלר?												!		לד:
	(שמות ל"א) ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם - מה קודש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה.												!	◇	לד:
	אי מה קודש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה?												!		לד:
	ת"ל: לכם, שלכם יהא.												!		לד:
	יכול אפילו בשוגג?												!		לד:
	ת"ל: מחלליה מות יומת, במזיד אמרתי לך ולא בשוגג.												!	◇	לד:
	פליגי בה רב אחא ורבינא												!		לד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מעשה שבת דאורייתא	חד אמר: [רב אחא/רבינא]	■	■	◆								◇
דרבנן.	חד אמר: [רב אחא/רבינא]	■	■	◆								◇
מאן דאמר דאורייתא, כדאמרן		■										
מאן דאמר דרבנן, אמר קרא: קדש היא, היא קודש ואין מעשה קודש.		■										
ולמאן דאמר דרבנן, מאי טעמיהו דרבנן דפטרי?		?										
כי קא פטרי רבנן - אשאר.		!										
טובה לעבודת כוכבים, כיון דשחט ביה פורתא איתסר ליה, אידך כי קא טבח לאו דמריה קא טבח			?									◇
באומר בגמר זביחה הוא עובדה.	רבא:	!										◇
שור הנסקל לאו דידיה הוא דקטבח			?									◇
הכא במאי עסקינן - כגון שמשרו לשומר, והזיק בבית שומר, ונגמר דיניה בבית שומר, וגנבו גנב מבית שומר, ורבי מאיר סבר לה כר' יעקב, וסבר לה כר"ש	רבה:	!										◇
סבר לה כר' יעקב		!										
אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעליו - מוחזר	דאמר: [רבי יעקב]	■	!									◇
וסבר לה כר"ש		!										
דבר הגורם לממון כממון דמי.	דאמר: [רבי שמעון]	■	!									◇
לעולם בטובה על ידי עצמו, ור' מאיר לוקח ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה, ושאני הני, דחידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם.	רבה:									!		◇
ואזדא רבה לטעמיה											■	
היה גדי גנוב לו וטבחו בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. גנב וטבח בשבת - פטור, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.	דאמר רבה:										■	◇
היה גדי גנוב לו וטבחו במחירת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור מחירת. גנב וטבח במחירת - פטור, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.	ואמר רבה:										■	◇
וצריכא דאי אשמעינן שבת, משום דאיסורה איסור עולם, אבל מחירת דאיסור שעה הוא - אימא לא ואי אשמעינן מחירת, משום דמחירתו זו היא התראתו, אבל שבת דבעיא התראה - אימא לא, צריכא.											■	
היתה פרה גנובה לו וטבחה בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת - פטור.	רב פפא:										■	◇
רב פפא פרה אתא לאשמועינן?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									?		
רב פפא שאולה אתא לאשמועינן, סלקא דעתך אמינא, הואיל ואמר רב פפא: משעת משיכה הוא דאתחייב ליה במזונותיה, הכא נמי משעת שאלה אתחייב באונסיה, קא משמע לן.	אמר ליה: [רב אשי]									!		◇
הניח להן אביהן פרה שאולה - משתמשין בה כל ימי שאלתה, מתה - אין חייבין באונסה	רבא:										■	◇
כסבורין של אביהם היא, וטבחוהו ואכלוה - משלמין דמי בשר בזול											■	◇
הניח להן אביהן אחריות נכסים - חייבין לשלם.											■	◇
איכא דמתני לה ארישא, ואיכא דמתני לה אסיפא.											■	◇
מאן דמתני לה ארישא, כל שכן אסיפא, ופליגא דרב פפא											■	
ומאן דמתני לה אסיפא, אבל ארישא לא, והיינו דרב פפא.											■	
בשלמא ר' יוחנן לא אמר כריש לקיש, דקא מוקים לה כרבנן, אלא ריש לקיש מ"ט לא אמר כר' יוחנן?												?
כיון דאילו אתרו ביה פטור, כי לא אתרו ביה נמי פטור.	אמר לך: [ריש לקיש]											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואזדו לטעמייהו												
חייבי מיתות שוגגין, וחייבי מלקיות שוגגין, ודבר אחר - ר' יוחנן אמר: חייב	דכי אתא רב דימי- [רבי יוחנן]	◇										
פטור	[דכי אתא רב דימי] ריש לקיש:	◇										
ר' יוחנן אמר חייב, דהא לא אתרו ביה	[רבי יוחנן]											
ר"ל אמר פטור, כיון דאילו אתרו ביה פטור, כי לא אתרו ביה נמי פטור.	[ריש לקיש]											
(שמות כ"א) ולא יהיה אסון ענוש יענש, מאי לאו אסון ממש	איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:	◇										
לא, דין אסון.		!										
(שמות כ"א) ולא יהיה אסון ענוש יענש, מאי לאו דין אסון	איכא דאמרי, איתיביה רבי יוחנן לר"ל:	◇										
לא, אסון ממש.		!										
ומי איכא למ"ד חייבי מיתות שוגגין חייבים?	רבא:	◇										
מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - לא חילקת בו בין בשוגג בין במזיד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לפוטרו ממון אלא לחייבו ממון, אף מכה אדם - לא תחלוק בו בין בשוגג בין במזיד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לחייבו ממון אלא לפוטרו ממון	והא תנא דבי חזקיה:	◇										
חייבי מיתות שוגגין - כולי עלמא לא פליגי דפטורין, כי פליגי - בחייבי מלקות שוגגין ודבר אחר:	אלא כי אתא רבין:	◇										
חייב, חייבי - מיתות איתקוש, חייבי מלקיות לא איתקוש	רבי יוחנן:	◇										
פטור, בפירוש ריבתה תורה חייבי מלקיות כחייבי מיתות.	ריש לקיש:	◇										
היכן ריבתה תורה?												
אתיא (במדבר ל"ה) רשע (דברים כ"ה) רשע	אביי:	◇										
אתיא מכה מכה.	רבא:	◇										
הי מכה?	רב פפא לרבא:	◇										
אילימא (ויקרא כ"ד) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת												
האי בקטלא כתיב												
אלא האי מכה: (ויקרא כ"ד) מכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש, וסמך ליה: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו												
והאי לאו מכה היא												
אנן הכאה הכאה קאמרינן.												
והא כי כתיב - בחובל בחבירו הוא דכתיב, וחובל בחבירו בר תשלומין הוא												
אם אינו ענין להכאה שיש בה שוה פרוטה, תנהו ענין להכאה שאין בה שוה פרוטה.												
סוף סוף לאו בר תשלומין הוא												
לא צריכא, דבהדי דמחיה קרע שיראין דיליה.												
ולתנא דבי חזקיה, דאמר מכה אדם ומכה בהמה, ממאי דבחול כתיב, וליכא לאיפלוגי? דלמא בשבת כתיב, דבבהמה גופה איכא לאיפלוגי?	רב חייא לרבא:	◇										
לא ס"ד, דכתיב: (ויקרא כ"ד) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת	[רבא]	◇										
היכי דמי?												
אי דלא אתרו ביה												
מכה אדם אמאי יומת?												

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת <
 story-מעשה O

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אלא פשיטא דאתרו ביה											◊	!
ואי בשבת, מכה בהמה ישלמנה?											◊	!
אלא לאו בחול.											◊	!
לרבה, דאמר חידוש הוא שחידשה תורה בקנס, ואף על גב דמיקטיל משלם, מתניתין כמאן מוקים לה?	רב פפא לאביי:										◊	^
אי כר"מ											◊	!
קשיא בתן											◊	⚡
אי כרבי נחוניא בן הקנה											◊	!
קשיא אחותן											◊	⚡
אי כר' יצחק											◊	!
קשיא ממזרת											◊	⚡
הניחא אי סבר לה כר' יוחנן, הוא נמי מתרץ לה כר' יוחנן											◊	!
אלא אי סבר כר"ל היכי מתרץ לה?											◊	⚡
על כרחך כר' יוחנן ס"ל.											◊	!
לר"ל, דאמר בפירוש ריבתה תורה חייבי מלקיות כחייבי מיתות, מאן תנא דפליג עליה דרבי נחוניא בן הקנה?	רב מתנא לאביי:										◊	^
אי ר"מ, אי רבי יצחק.											◊	!
עריות, ושניות לעריות - אין להן לא קנס ולא פיתוי	ת"ר:										◊	■
הממאנת - אין לה לא קנס ולא פיתוי											◊	■
איילונית - אין לה לא קנס ולא פיתוי											◊	■
והיוצאת משום שם רע - אין לה לא קנס ולא פיתוי.											◊	■
מאי עריות ומאי שניות לעריות?											◊	^
אילימא עריות - עריות ממש, שניות - מדברי סופרים											◊	!
כיון דמדאורייתא חזיא ליה, אמאי אין להן קנס?											◊	⚡
אלא עריות - חייבי מיתות בית דין, שניות - חייבי כריתות, אבל חייבי לאוין יש להן קנס ומני?											◊	!
שמעון התימני היא.											◊	!
עריות - חייבי מיתות ב"ד וחייבי כריתות, שניות - חייבי לאוין	איכא דאמרי:										◊	!
מני?											◊	^
ר"ש בן מנסיא היא.											◊	!
הממאנת - אין לה לא קנס ולא פיתוי.											◊	■
הא קטנה בעלמא אית לה											◊	■
מני?											◊	^
רבנן היא											◊	!
קטנה יש לה קנס	דאמרי: [רבנן]										◊	!
איילונית - אין לה לא קנס ולא פיתוי	אימא סיפא:										◊	⚡

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- <
 story-מעשה O

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתא לר"מ												■
קטנה אין לה קנס	דאמר: [רבי מאיר]											■
והא מקטנותה יצתה לבגר												■
רישא רבנן וסיפא ר"מ?												⚡
וכ"ת כולה ר"מ היא, ובמאנת סבר לה כרבי יהודה												!
ומי סבר לה?												⚡
עד מתי הבת ממאנת? עד שתביא שתי שערות, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]											■
עד שירבה שחור על הלבן	רבי יהודה:											■
אלא ר' יהודה היא, ובקטנה סבר לה כר"מ.												!
ומי סבר לה?												⚡
זו דברי ר"מ	והאמר רב יהודה אמר רב:											■
ואם איתא, זו דברי ר"מ ור' יהודה מיבעי ליה												⚡
האי תנא סבר לה כר"מ בחדא, ופליג עליה בחדא.												!
מאי ממאנת? הראויה למאן.	רפרם:											!
וליתי קטנה												⚡
קשיא.												■
איילונית - אין לה לא קנס ולא פיתוי.												■
החרשת, והשוטה, והאיילונית - יש להן קנס ויש להן טענת בתולים	ורמינהי:											⚡
והא מאי רומיא? הא ר"מ, הא רבנן.												!
ודקארי לה מאי קארי לה?												⚡
משום דאית ליה למירמא אחריתי עילויה:												!
החרשת, והשוטה, והבוגרת, ומוכת עץ - אין להן טענת בתולים	[תניא] [ת"ק]											⚡
הסומא ואיילונית - יש להן טענת בתולים	[ת"ק]											■
סומא אין לה טענת בתולים	סומכוס אומר משום ר"מ:											■
לא קשיא: הא רבן גמליאל, והא ר' יהושע.	רב ששת:											!
אימר דשמעת ליה לרבן גמליאל - היכא דקא טענה איהי, היכא דלא קא טענה איהי מי שמעת ליה?												⚡
אין, כיון דאמר ר"ג: מהימנא, כגון זו (משלי כ"א) פתח פיך לאלם הוא.												!
והבוגרת אין לה טענת בתולים.												■
בוגרת נותנין לה לילה הראשון	והאמר רב:											⚡
אי דקא טעין טענת דמים הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דקטעין טענת פתח פתוח.												!
סומא אין לה טענת בתולים.	סומכוס אומר משום ר"מ:											■
מ"ט דסומכוס?												^
מפני שנחבטת על גבי קרקע.	רבי זירא:											!
כולהו נמי חבוטי מיחבטי												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כולהו רואות ומראות לאמן, זו אינה רואה ואינה מראה לאמה.												!
והיוצאת משום שם רע - אין לה לא קנס ולא פיתוי.												!
היוצאת משום שם רע בת סקילה היא												!
הכי קאמר: מי שיצא עליה שם רע בילדותה - אין לה לא קנס ולא פיתוי.	רב ששת:											!
ש"מ, האי שטרא ריעא לא מגבינן ביה.	רב פפא:											!
היכי דמי?												!
אילימא דנפק קלא עליה דשטרא דזיפא הוא, דכוותה הכא דנפק עלה קלא דזנאי												!
יצא לה שם מזנה בעיר - אין חוששין לה	והא אמר רבא:											!
אלא דאתו בי תרי ואמרי: לדידהו תבעתנהי באיסורא, דכוותה הכא דאתו בי תרי ואמרי: לדידהו אמר להו זיפוי לי												!
בשלמא התם שכיחי פרוצין, אלא הכא אם הוא הוחזק, כל ישראל מי הוחזקו?												!
הכא נמי, כיון דקא מהדר אזיפא, אימר זיפוי זיפוי וכתב.												!
ואלו שאין להן קנס: הבא על הגיורת, ועל השבויה, ועל השפחה, שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו יתירות על גנות שלש שנים ויום אחד												!
שבויה שנפדית - הרי היא בקדושתה אע"פ שגדולה.	רבי יהודה:											!
הבא על בתו, על בת בתו, על בת בנו, על בת אשתו, על בת בנה, על בת בתה - אין להן קנס, מפני שמתחייב בנפשו, שמתתן בידי בית דין, וכל המתחייב בנפשו אין משלם ממון, שנאמר: (שמות כ"א) ואם לא יהיה אסון ענוש יענש.												!
רבי יהודה ורבי דוסא אמרו דבר אחד.	ר' יוחנן:											!
הא דאמרן.	רבי יהודה:											!
רבי דוסא,												!
שבויה אוכלת בתרומה, דברי ר' דוסא, אמר רבי דוסא: וכי מה עשה לה ערבי הלז? וכי מפני שמיעך לה בין דדיה פסלה מן הכהונה?	דתניא: [ר' דוסא]											!
דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' יהודה הכא - אלא שלא יהא חוטא נשכר, אבל התם כרבנן סבירא ליה אי נמי, עד כאן לא קאמר ר' דוסא התם - אלא בתרומה דרבנן, אבל קנס דאורייתא - כרבנן סבירא ליה.	רבה:											!
וטעמיה דרבי יהודה הכא שלא יהא חוטא נשכר הוא?	אמר ליה אביי:											!
שבויה שנשבית - הרי היא בקדושתה, אפי' בת עשר שנים - כתובתה מאתיים	והא תניא, ר' יהודה											!
והתם מאי שלא יהא חוטא נשכר איכא?												!
התם נמי, דלמא מימנעי ולא נסבי לה.												!
וסבר ר"י בקדושתה קיימה?												!
הפודה את השבויה - ישאנה, מעיד בה - לא ישאנה	והתניא: [ת"ק]											!
בין כך ובין כך לא ישאנה	ר' יהודה:											!
הא גופה קשיא, אמרת: הפודה את השבויה ישאנה, והדר תנא: מעיד בה לא ישאנה, משום דמעיד בה לא ישאנה?												!
הא לא קשיא, הכי קאמר: הפודה את השבויה ומעיד בה - ישאנה, מעיד בה כדי - לא ישאנה												!
מ"מ קשיא לר' יהודה												!
אימא, רבי יהודה אומר: בין כך ובין כך ישאנה.	רב פפא:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
לעולם כדקתני, ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי, בין כך ובין כך ישאנה, אלא לדידכו, בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!
ורבנן?												ז
הפודה את השבויה ומעיד בה - ישאנה, לא שדי איניש זוזי בכדי מעיד בה כדי - לא ישאנה, שמא עיניו נתן בה.	[רבנן]											!
וסבר רבי יהודה בקדושתה קיימא?	רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף:											ז
הגירות שנתגיירה וראתה דם, ר' יהודה אומר: דיה שעתה	והתניא: [ר' יהודה]											ז
הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	ר' יוסי:											ז
וצריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	והתניא: [ר' יהודה]											ז
ר' יוסי מתיר ליארס ולינשא מיך	ר' יוסי:											ז
גירות אשבויה קא רמית? גירות לא מנטרא נפשה, שבויה מנטרא נפשה.	א"ל: [רב יוסף]											!
ורמי שבויה אשבויה												ז
הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו יתירות על בנות ג' שנים ויום אחד - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	דתניא: [ר' יהודה]											ז
מתיר ליארס ולינשא מיך	ר' יוסי:											ז
אשתיק.												ז
מידי שמיע לך בהא?	א"ל: [רב יוסף]											^
שראוה שנבעלה.	אמר ליה [רב פפא בר שמואל], הכי אמר רב ששת:											!
א"ה, מאי טעמא דר' יוסי?												ז
קסבר ר' יוסי: אשה מזנה משמשת במוך שלא תתעבר.	רבה:											!
בשלמא גירות - כיון דדעתה לאיגורי מנטרא נפשה, שבויה נמי - דלא ידעה היכא ממטו לה, שפחה נמי - דשמעה מפי מרה, אלא יוצאה בשן ועין מאי איכא למימר?												ז
וכי תימא, כל ממילא לא א"ר יוסי												!
הרי אנוסה ומפותה דממילא												ז
אנוסה ומפותה - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	ותניא: [ר' יהודה]											ז
מתיר ליארס ולינשא מיך	ר' יוסי:											ז
אשה מזנה מתהפכת כדי שלא תתעבר.	אלא אמר רבה, קסבר ר' יוסי:											!
ואידך?												ז
חיישי שמא לא נהפכה יפה יפה.	[ר' יהודה]											!
שנא': (שמות כ"א) ולא יהיה אסון ענוש יענש וכו'.												■
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: (דברים כ"ה) כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות												ז
חדא במיתה וממון, וחדא במלקות וממון												!
וצריכא, דאי אשמעינן מיתה וממון, משום דאיכא איבוד נשמה, אבל מלקות וממון דליכא איבוד נשמה - אימא לא ואי אשמעינן מלקות וממון, משום דלא תמיר איסוריה, אבל מיתה וממון דהמיר איסוריה - אימא לא, צריכא.												!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לוקה ומשלם	ולרבי מאיר, דאמר:											לז.
תרתני למה לי?												לז.
חדא במיתה וממון, וחדא במיתה ומלקות												לז.
וצריכא, דאי אשמעינן מיתה וממון, משום דחדא בגופיה וחדא בממוניה לא עבדינן, אבל במיתה ומלקות דאידי ואידי בגופיה - אימא מיתה אריכתא היא ונעביד ביה ואי אשמעינן מיתה ומלקות, דתרתני בגופיה לא עבדינן, אבל מיתה וממון דחדא בגופיה וחדא בממוניה - אימא נעביד ביה, צריכא.												לז:
(במדבר ל"ה) ולא תקחו כופר לנפש רוצח למה לי?												לז:
דאמר רחמנא: לא תשקול ממונא מיניה ותפטריה מקטלא.												לז:
(במדבר ל"ה) לא תקחו כופר לנוס אל עיר מקלטו למה לי?												לז:
דאמר רחמנא: לא תשקול ממונא מיניה ותפטריה מן גלות.												לז:
ותרי קראי למה לי?												לז:
חד בשוגג, וחד במזיד												לז:
וצריכי, דאי אשמעינן מזיד, משום דחמיר איסוריה, אבל שוגג דלא חמיר איסוריה - אימא לא ואי אשמעינן שוגג, משום דליכא איבוד נשמה, אבל מזיד דאיכא איבוד נשמה - אימא לא, צריכא.												לז:
(במדבר ל"ה) ולא יכופר דם אשר שופך בה כי אם בדם שופכו למה לי?												לז:
מבעי ליה לכדתניא:												לז:
מנין שאם נתערפה עגלה ואח"כ נמצא ההורג, מנין שאין פוטרין אותו? שנאמר: ולא יכופר דם אשר שופך בה וגו'.	[דתניא]											לז:
(דברים כ"א) ואתה תבער הדם הנקי מקרבך למה לי?												לז:
מיבעי ליה לכדתניא:												לז:
מנין למומתים בסייף שהוא מן הצואר? ת"ל: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך, הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופה, מה להלן מן הצואר, אף שופכי דמים מן הצואר.	[דתניא]											לז:
אי מה להלן בקופיץ וממול עורף, אף כאן בקופיץ וממול עורף?												לז:
אמר קרא: (ויקרא י"ט) ואהבת לרעך כמוך, ברור לו מיתה יפה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											לז:
(ויקרא כ"ז) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה למה לי?												לז:
מיבעי ליה לכדתניא:												לז:
מנין ליוצא ליהרג ואמר אחד ערכו עלי, מנין שלא אמר כלום? שנאמר: כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה יכול אף קודם שנגמר דינו כן? ת"ל: מן האדם, ולא כל האדם.	[דתניא]											לז:
נערך, מפני שדמיו קצובין	ולרבי חנניא בן עקיבא, דאמר:											לז:
האי כל חרם מאי עביד ליה?												לז:
מיבעי ליה לכדתניא:												לז:
לפי שמצינו למומתים בידי שמים שנותנין ממון ומתכפר להן, שנאמר: (שמות כ"א) אם כופר יושת עליו, יכול אף בידי אדם כן? ת"ל: חרם מן האדם לא יפדה ואין לי אלא מיתות חמורות שלא ניתנה שגתן לכפרה, מיתות קלות שניתנה שגתן לכפרה, מנין? ת"ל: כל חרם.	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:											לז:
ולא ממילא מלא תקחו כופר שמעת מינה: לא תשקול ממונא מיניה ותפטריה? כל חרם ל"ל?												לז:
איצטריך, ס"ד אמינא הני מילי היכא דהרגו דרך עלייה, שלא ניתנה שגתו לכפרה, אבל הרגו דרך ירידה דניתנה שגתו לכפרה - אימא נישקול ממונא מיניה וניפטריה, קמ"ל.	רמי בר חמא:											לז:
הא מדתנא דבי חזקיה נפקא	א"ל רבא:											לז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - לא חלקת בו בין שוגג למזיד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לפוטרו ממון - אלא לחייבו ממון, אף מכה אדם - לא תחלוק בו בין שוגג למזיד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לחייבו ממון אלא לפוטרו ממון	דתנא דבי חזקיה:	?										
איצטריך, ס"ד אמינא ה"מ היכא דסימא את עינו והרגו בה, אבל היכא דסימא את עינו והרגו בדבר אחר - אימא נישקול ממונא מיניה.	אלא אמר רמי בר חמא:	!										
הא נמי מאידך תנא דבי חזקיה נפקא	א"ל רבא:	?										
(שמות כ"א) עין תחת עין - ולא עין ונפש תחת עין	דתנא דבי חזקיה:	?										
איצטריך, ס"ד אמינא הואיל וחידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם, קמ"ל.	אלא אמר רב אשי:	!										
חידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם	ולרבה, דאמר:	?										
האי כל חרם מאי עביד ליה?		?										
סבר לה כתנא קמא דר' חנניא בן עקביא.		!										
נערה שנתארסה ונתגרשה - רבי יוסי הגלילי אומר: אין לה קנס	[רבי יוסי הגלילי]										◆	
יש לה קנס וקנסה לעצמה.	ר"ע:										◆	
מ"ט דר' יוסי הגלילי?											^	
אמר קרא: (דברים כ"ב) אשר לא אורשה, הא אורסה - אין לה קנס.	[ר' יוסי הגלילי]										!	
ור"ע?											?	
אשר לא אורשה - לאביה, הא אורסה - לעצמה.	אמר לך ר"ע:										!	
אלא מעתה נערה - ולא בוגרת, ה"נ דלעצמה בתולה - ולא בעולה, ה"נ דלעצמה אלא לגמרי, הכא נמי לגמרי?											?	
האי לא אורשה מיבעי ליה לכדתניא:											!	
אשר לא אורשה - פרט לנערה שנתארסה ונתגרשה שאין לה קנס, דברי ר' יוסי הגלילי	[דתניא-ריה"ג]										◆	!
יש לה קנס וקנסה לאביה, והדין נותן: הואיל ואביה זכאי בכסף קידושיה ואביה זכאי בכסף קנסה, מה כסף קידושיה אע"פ שנתארסה ונתגרשה - לאביה, אף כסף קנסה אע"פ שנתארסה ונתגרשה - לאביה, א"כ, מה ת"ל אשר לא אורשה? מופנה, להקיש לו ולדון הימנו ג"ש, נאמר כאן אשר לא אורשה, ונאמר להלן (שמות כ"ב) אשר לא אורשה, מה כאן נ' אף להלן נ', ומה להלן שקלים אף כאן שקלים.	ר"ע:										◆	!
ור"ע, מאי חזית דאשר לא אורשה לג"ש ובתולה למעוטי בעולה? אימא בתולה לגזירה שוה ואשר לא אורסה - פרט לנערה שנתארסה ונתגרשה											?	
מסתברא, אשר לא אורסה לגזירה שוה, שהרי אני קורא בה נערה בתולה.											!	
אדרבה בתולה לגזירה שוה, שהרי אני קורא בה אשר לא אורסה											?	
מסתברא, הא אישתני גופה, והא לא אישתני גופה.											!	
ורבי יוסי הגלילי האי סברא מנא ליה?											^	
נפקא ליה מדתניא:											!	
(שמות כ"ב) כסף ישקול כמוהר הבתולות - שיהא זה כמוהר הבתולות, ומוהר הבתולות כזה.	[דתניא]										!	
קשיא דר"ע אדר' עקיבא											?	
תרי תנאי ואליבא דר"ע.											!	
בשלמא ר"ע דמתני', לא אתיא ג"ש ומפקא ליה לקרא מפשטיה לגמרי, אלא לר"ע דברייתא, אתיא גזירה שוה ומפקא מפשטיה לגמרי?											?	
קרי ביה אשר לא אורסה.	רב נחמן בר יצחק:										!	
ארוסה בת סקילה היא											?	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מימרא													
ס"ד אמיןא, הואיל וחידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם.												!	לח:
חידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם	ולרבה, דאמר:											ז	לח:
מאי איכא למימר?												ז	לח:
סבר לה כרבי עקיבא דמתניתין.	[רבה]											!	לח:
קנסה למי?	תנו רבנן:												לח:
לאביה	[יא]											!	לח:
לעצמה.	ויש אומרים:											!	לח:
לעצמה אמאי?												ז	לח:
הכא בנערה שנתארסה ונתגרשה עסקינן, וקמיפלגי בפלוגתא דר"ע דמתניתין ורבי עקיבא דברייתא.	רב חסדא:											!	לח:
בא עליה ומתה - פטור, שנאמר: (דברים כ"ב) ונתן לאבי הנערה - ולא לאבי מתה.	אביי:												לח:
מלתא דפשיטא ליה לאביי מיבעיא ליה לרבא													לח:
יש בגר בקבר, או אין בגר בקבר? יש בגר בקבר ודבנה הוי, או דלמא אין בגר בקבר ודאביה הוי?	דבעי רבא:												לח:
ומי מעברא?												ז	לט:
שלוש נשים משמשות במוך, אלו הן: קטנה, ומעוברת, ומניקה קטנה - שמא תעבר ותמות, מעוברת - שמא תעשה עוברה סנדל, מניקה - שמא תגמול את בנה	והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן:											ז	לט:
ואיזוהי קטנה? מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד.												ז	לט:
פחות מיכן ויתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי ר"מ	[ר"מ]											ז	לט:
אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, משום שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	הכמים:											ז	לט:
וכי תימא, דאי עברא כשהיא נערה ואולידיה כשהיא נערה												!	לט:
ובשיתא ירחי מי קא ילדה?												ז	לט:
אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים	והאמר שמואל:											ז	לט:
וכי תימא בציר הוא דליכא, הא טפי איכא												!	לט:
הא אלא קאמר												ז	לט:
אלא הכי קמיבעיא ליה: יש בגר בקבר ופקע אב, או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב?													לט:
בעי לה הכי: מיתה עושה בגרות, או אין עושה בגרות?	מר בר רב אשי:												לט:
תיקו.												!	לט:
בא עליה ונתארסה, מהו?	בעי מיניה רבא מאביי:												לט:
מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה?	א"ל: [אביי]											!	לט:
ולטעמיד, הא דתניא:												ז	לט:
בא עליה ונשאת - לעצמה	[דתניא]											ז	לט:
מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה?												ז	לט:
הכי השתא, התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב, ונישואין מוציאין מרשות אב, מה בגרות בא עליה ובגרה - לעצמה, אף נישואין בא עליה ונשאת - לעצמה, אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי?												!	לט:
נערה המאורסה - אביה ובעלה מפירין לה נדריה.	הא תנן:											!	לט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	לט
המפתה נותן שלשה דברים, והאונס - ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס, מוסיף עליו אונס שנותן את הצער.													■	לט
מה בין אונס למפתה?													▲	לט
האונס נותן את הצער, והמפתה אינו נותן את הצער													!	לט
האונס נותן מיד, והמפתה - לכשיוציא													!	לט
האונס שותה בעציצו, והמפתה אם רצה להוציא - מוציא.													!	לט
כיצד שותה בעציצו? אפילו היא חגרת, אפי' היא סומא, ואפילו היא מוכת שחין.													■	לט
נמצא בה דבר ערוה, או שאינה ראויה לבא בישראל - אינו רשאי לקיימה, שנאמר: (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, אשה הראויה לו.													■	לט
צער דמאי?													▲	לט
צער שחבטה על גבי קרקע.	אבוה דשמואל:												!	לט
אלא מעתה, חבטה על גבי שיראין, הכי נמי דפטור?	מתקיף לה רבי זירא:												ז	לט
וכי תימא הכי נמי													!	לט
אונס אינו משלם את הצער, מפני שסופה להצטער תחת בעלה	והתניא, ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:												ז	לט
אינו דומה נבעלת באונס לנבעלת ברצון	אמרו לו:												■	לט
צער של פיסוק הרגלים, וכן הוא אומר: (יחזקאל ט"ז) ותפשקי את רגליך לכל עובר.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												!	לט
אי הכי, מפותה נמי													ז	לט
משל דמפותה, למה הדבר דומה? לאדם שאמר לחבירו קרע שיראין שלי והפטר.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												!	לט
שלי? דאבוה גינהן													ז	לט
פקחות שבהן אומרות מפותה אין לה צער.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												!	לט
והא קא חזינן דאית לה													ז	לט
אמרה לי אם: כמיא חמימו על רישיה דקרחא.	אביי:												!	לט
אמרה לי בת רב חסדא: כי ריבדא דכוסילתא.	רבא:												!	לט
אמרה לי בת אבא סוראה: כי נהמא אקושא בחינכי.	רב פפא:												!	לט
האונס נותן מיד, המפתה לכשיוציא וכו'.													■	לט
לכשיוציא, אשתו היא?													ז	לט
אימא: לכשלא יכנס.	אביי:												■	לט
אע"פ שאמרו המפתה נותן לכשלא יכנס, בושת ופגם נותן מיד	תניא נמי הכי:												■	לט
ואחד האונס ואחד המפתה, בין היא ובין אביה יכולין לעכב.													■	לט
בשלמא מפותה, כתיב: (שמות כ"ב) אם מאן ימאן אביה, אין לי אלא אביה, היא עצמה מניין?													ז	לט
תלמוד לומר: ימאן, מכל מקום													!	לט
אלא אונס, בשלמא איהי, כתיב: (דברים כ"ב) ולו תהיה - מדעתה, אלא אביה מגלן?													ז	לט
שלא יהא חוטא נשכר.	אביי:												!	לט

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מימרא	רבא:												לט:
ק"ו, ומה מפתה שלא עבר אלא על דעת אביה בלבד, בין היא ובין אביה יכולין לעכב, אונס שעבר על דעת אביה ועל דעת עצמה - לא כל שכן.													לט:
רבא לא אמר כאביי, כיון דקא משלם קנס - לאו חוטא נשכר הוא													לט:
אביי לא אמר כרבא, מפתה דאיהו מצי מעכב - אביה נמי מצי מעכב, אונס דאיהו לא מצי מעכב - אביה נמי לא מצי מעכב.													לט:
אע"פ שאמרו אונס נותן מיד, כשיוציא הוא אין לה עליו כלום.	תניא אידך:												לט:
כשיוציא, מי מצי מפיק לה?													לט:
אימא: כשתצא היא אין לה עליו כלום													לט:
מת - יצא כסף קנסה בכתובה	[רבנן]												לט:
יש לה כתובה מנה.	רבי יוסי ברבי יהודה:												לט:
במאי קמפילגי?													לט:
טעמא מאי תקינו רבנן כתובה? כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה, והא לא מצי מפיק לה	רבנן סברי:												לט:
הא נמי מצער לה, עד דאמרה היא לא בעינא לך.	רבי יוסי ברבי יהודה סבר:												לט:
אונס שותה בעציצו.													לט:
מכדי מיגמר גמרי מהדדי, להא מילתא נמי ליגמרו מהדד?	רבא מפרקיא לרב אשי:												לט:
אמר קרא: (שמות כ"ב) מהר ימהרנה לו לאשה, לו - מדעתו.	[רב אשי]												מ.
כיצד שותה בעציצו כו'.													מ.
רבי כהנא, אמריתא לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא:													מ.
היכא אמרנן נתי עשה ונידחי ל"ת - כגון מילה בצרעת, דלא אפשר לקיומיה לעשה, אבל הכא אי אמרה דלא בעינא, מי איתיה לעשה כלל?	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]												מ.
יתומה שנתארסה ונתגרשה, ר' אלעזר אומר: האונס - חייב, והמפתה - פטור.	[רבי אלעזר]												מ.
ר"א בשיטת ר"ע רבו אמרה	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:												מ.
יש לה קנס וקנסה לעצמה.	דאמר: [רבי עקיבא]												מ.
ממאי?													מ.
יתומה, ר"א אומר: האונס - חייב, והמפתה - פטור	מדקתנן: [רבי אלעזר]												מ.
יתומה פשיטא													מ.
אלא הא קמ"ל, דנערה שנתארסה ונתגרשה כיתומה, מה יתומה - לעצמה, אף נערה שנתארסה ונתגרשה - לעצמה.													מ.
הלכה כר' אלעזר.	רב זירא אמר רבה בר שילא אמר רב המנונא סבא א"ר אדא בר אהבה אמר רב:												מ.
קרי רב עליה דרבי אלעזר: טובינא דחכימי.	[רב]												מ.
איזהו בושת? הכל לפי המבייש והמתבייש.													מ.
פגם - רואין אותה כאילו היא שפחה נמכרת בשוק, כמה היתה יפה וכמה היא יפה.													מ.
קנס - שוה בכל אדם. וכל שיש לו קצבה מן התורה - שוה בכל אדם.													מ.
ואימא: המשים סלעים אמר רחמנא מכל מילי?													מ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
יאמרו: בעל בת מלכים חמשים, בעל בת הדיוטות חמשים	רב זירא:											!
אי הכי, גבי עבד נמי יאמרו: עבד נוקב מרגליות שלשים, עבד עושה מעשה מחט שלשים	א"ל אביי:											ז
אילו באו עליה שנים, אחד כדרכה ואחד שלא כדרכה, יאמרו: בעל שלימה חמשים, בעל פגומה חמשים	אלא א"ר זירא:											!
אי הכי, גבי עבד נמי יאמרו: עבד בריא שלשים, עבד מוכה שחין שלשים	א"ל אביי:											ז
אמר קרא: (דברים כ"ב) תחת אשר עינה, הני תחת אשר עינה, מכלל דאיכא בושת ופגם.	אלא אמר אביי:											!
אמר קרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, הנאת שכיבה נ', מכלל דאיכא בושת ופגם.	רבא:											!
ואימא: לדידה												ז
א"ק: (במדבר ל') בנעוריה בית אביה, כל שבה נעוריה לאביה.												!
מנין שמעשה הבת לאביה? שנאמר: (שמות כ"א) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת מעשה ידיה לאביה	ואלא הא דאמר רב הונא אמר רב:											ז
למה לוי? תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה												ז
אלא, ההיא בהפרת נדרים הוא דכתיב												ז
וכי תימא נילף מיניה												!
ממונא מאיסורא לא ילפינן												ז
וכי תימא נילף מקנסא												!
ממונא מקנסא לא ילפינן												ז
אלא, מסתברא דאביה הוי, דאי בעי מסר לה למנוול ומוכה שחין.												!
פגם - רואין אותה כאילו היא שפחה נמכרת.												■
היכי שיימינן לה?												^
אומדין כמה אדם רוצה ליתן בין שפחה בתולה לשפחה בעולה לשמשו.	אבוא דשמואל:											!
שפחה בעולה לשמשו, מאי נפקא ליה מינה?												ז
אלא, בין שפחה בעולה לשפחה שאינה בעולה להשיאה לעבדו.												!
ולעבדו, מאי נפקא ליה מינה?												ז
בעבד שיש לו לרבו קורת רוח הימנו.												!
כל מקום שיש מכר אין קנס, וכל מקום שיש קנס אין מכר												■
קטנה - יש לה מכר ואין לה קנס, נערה - יש לה קנס ואין לה מכר.												■
הבוגרת - אין לה לא מכר ולא קנס.												■
זו דברי ר"מ, אבל חכמים אומרים: יש לה קנס במקום מכר	רב יהודה אמר רב:											■
קטנה מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות - יש לה מכר ואין לה קנס, משתביא שתי שערות עד שתביגר - יש לה קנס ואין לה מכר, דברי ר"מ, שהיה ר"מ אומר: כ"מ שיש מכר אין קנס, וכ"מ שיש קנס אין מכר	דתניא: [רבי מאיר]											■
קטנה מבת ג' שנים ויום אחד ועד שתביגר - יש לה קנס	חכמים:											■
קנס אין, מכר לא												ז
אימא: אף קנס במקום מכר.												■
מ"ט דר"מ? א"ק: (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, במהוה עצמה הכתוב מדבר.	רב חסדא:											■

<p>central point for summary and review- וחזרה לסיכום וזורה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של story-מעשה O</p> <p>מקרא- key:</p>	<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ורבנן?											◊	מ:
א"ק: נער, אפילו קטנה במשמע.	ריש לקיש:										◊	מ:
שמעה רב פפא בריה דרב חנן מבי כלוחית, אזל אמרה קמיה דרב שימי בר אשי										○		מ:
אתון אהא מתניתו לה, אנן אהא מתנינן לה	א"ל: [רב שימי בר אשי]										◊	מ:
המוציא שם רע על הקטנה - פטור, שנא': (דברים כ"ב) ונתנו לאבי הנערה, נערה מלא דיבר הכתוב.	ריש לקיש:										◊	מ:
טעמא דכתב רחמנא נערה, הא לאו הכי - הוה אמינא אפילו קטנה, והא כתיב: (דברים כ"ב) ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה, והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה וסקלוה, וקטנה לאו בת עונשין היא	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:										◊	מ:
אלא כאן נערה, הא כל מקום שנאמר נער - אפילו קטנה במשמע.											◊	מ: